

[Ove Hansen.]

adgang til selv at fastsætte deres beskatningsvilkår. Jeg tror aldrig, vi kunne finde på at lægge loft over en beskatningsprocents højde; hvorfor skal man så gøre det for promillernes vedkommende? Vi har hidtil haft en minimumsgrænse, som nu fjernes for sognekommunernes vedkommende og formindskes betydeligt for bykommunernes vedkommende, hvor den hidtil har ligget på mellem 24 og 26, men nu kommer ned på 16.

Hvis vi skal tilrettelægge arbejdet, så kommunerne enten får større opgaver at løse eller skal klare en hel del af deres forpligtelser selv, må vi give dem en vis mulighed for at kunne klare dette.

Jeg kan ikke lade være med i denne forbindelse at skæve til det udkast til en skattereform, det konservative folkeparti har stillet i udsigt. Jeg skal erkende, at det ikke er et lovforslag, men kun et udkast — men jeg må sige, at det næppe vil være let for kommunerne at følge i hvert fald visse regler i udkastet. Der er mange ting i udkastet, som jeg synes er udmærkede eller i hvert fald værd at tage op til drøftelse; men med hensyn til ejendomsskatterne tror jeg, det vil bringe mange kommuner i vanskeligheder. Man taler nemlig om, at grundskyldpromillen højst må være 25 i sognekommuner, og med hensyn til landbrugsjendomme siger man, at skylden på landbrugsjord skal fikseres på det nuværende grundlag — og jeg forstår, at det er før 13. almindelige vurdering — og afvikles over en nærmere fastsat periode. Hvis det en skønne dag skulle blive til lov, tror jeg, der bliver vanskeligheder for mange af de kommuner, jeg lige har omtalt, og som har 35 i grundskyldpromille eller derover, ja, jeg tror simpelt hen ikke, det lader sig gøre. Det må vi vist lade kommunerne selv tage stilling til — tænk på de mange uensartede kommunetyper, vi har i vort land.

Til slut endnu et par bemærkninger. Vi har set, ikke mindst i den borgerlige presse, at man ligefrem har skræmt mange ejere af parcelhusejendomme med, at den 13. almindelige vurdering vil få forfærdelige følger, og at virkningerne — for at sige det med et mildt ord — vil blive uoverskuelige for mange. Selve beskatningen vedrører naturligvis kun en del for ejernes vedkom-

mende, for der spiller mange ting ind, når en ejendoms driftsregnskab skal opgøres: hvor stor eller rettere sagt hvor lille egenkapitalen er, og hvilken procentsats der skal anvendes til beregning af værdien af egen bolig. Men det er, som om man ikke har fortalt, hvordan det i virkeligheden forholder sig med selve beskatningen. Jeg synes, der er grund til at gøre opmærksom på, at for alle ejendomme er fra 1. april 1966 grundtigningsskylden bortfaldet. Al bygningsskyld og ejendomsskyld er væk for alle nyopførte ejendomme; ligegyldigt om det er parcelhuse, villaer, forretnings-ejendomme eller industribyggeri, er de fritaget for bestandig. Det skal erkendes, at selve grundskylden kan få følger. Det afhænger af de pågældende kommuners udskrivningsbehov.

Man har imidlertid aldrig, når vi nu taler om ejendomsskatter, taget hensyn til, at der også er nogle, der er lejere i dette land. Man har koncentreret sig om skødehavere. Vi betaler alle ejendomsskatter her i landet, hvad enten vi er i besiddelse af et skøde eller en lejekontrakt. Jeg har aldrig været i besiddelse af et skøde; jeg bor i en ejendom og har lige kigget på dens driftsregnskab for at se, om ikke også vi lejere betaler lidt i ejendomsskatter.

I den karré, jeg bor i, er der 75 lejligheder og 15 butikker. Den ejes af KAB, og ifølge driftsregnskabet har lejerne betalt 54.000 kr. i ejendomsskat i 1964-65. Det er ikke KAB, der har betalt det, det har vi via vore huslejer. Sådan skal det naturligvis også være. Det må endelig ikke opfattes, som om vi er utilfredse med KAB — ingenlunde. Det er et dygtigt drevet selskab, og regnskabet for ejendommen er også godt, men det er dog en kendsgerning, at vi har betalt disse 54.000 kr. Jeg kan trøste de øvrige lejere med, at de ingen steder har kunnet trække dette beløb fra, hvad de ville have kunnet, hvis de havde været skødehavere. Jeg synes, det skal siges og tages med i betragtning, når vi taler om virkningerne og følgerne af 13. almindelige vurdering.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne på mit partis vegne sige, at vi vil medvirke til en gennemførelse af disse lovforslag. Jeg takker den højtærede finansminister og den højtærede indenrigsminister. Jeg synes,